

Adrian Băluță

*Fericirea din perspectiva
Apocalipsei*

*Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele
acestei proorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!
Căci vremea este aproape!”*

Apocalipsa 1:3

Editura Stylos, Oradea - 2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂLUȚĂ, ADRIAN

Fericirea din perspectiva Apocalipsei / Adrian Băluță. -

Oradea: Stylos, 2021

ISBN 978-606-94375-0-6

2

XXI © 2021, Adrian Băluță

Este permisă reproducerea de fragmente din prezenta lucrare
inclusiv a schiței din final

Citatele biblice sunt preluate din *Biblia*, Traducerea Dumitru Cornilescu.

Grafică computerizată planșă Apocalipsa: **Cristian Ioan**

Corectură: **Cristiana Hanganu**

Viziune și informare copertă: **Lois Băluță**

Grafică copertă: **Paul Burcă**

Editare: **Remus și Alina Burcă**

Pentru comenzi și distribuție:

0742-990379, Editura Stylos, Oradea

0722-369876, Adrian Băluță, București

email: exod@ines.ro

Cuprins

Idei principale din conținutul cărții	5
Cuvânt înainte	6
Sumar	8
GENERALITĂȚI ale Cărții <i>Apocalipsa</i>	10
Capitolul I. Drumul slujirii	11
- Principiile care stau la baza slujirii lui Dumnezeu	
- Nivelurile de slujire spirituală – cele șapte Biserici	
Efes	18
Smirna.....	23
Pergam	26
Tiatira.....	31
Sardes.....	39
Filadelfia	45
Laodicea.....	54
Capitolul II. Scaunul de domnie și sala scaunului de domnie	65
Prima închinare în sala scaunului de domnie.....	68
- Închinarea în absența Mântuitorului	
A doua închinare în sala scaunului de domnie	73
- Venirea Mielului de răscumpărare la scaunul de domnie	
Capitolul III. Cele șapte pecetei	81
Preoția melhisedenică și mântuirea celor credincioși din acea epocă	82
Prima pecete – Momentul zero al omului.....	83
A doua pecete.....	86
A treia pecete	87
A patra pecete	89
A cincea pecete	91
A șasea pecete.....	98
Răgazul dintre pecetei - De la Melhisedec la Levi.....	103
A treia închinare în sala scaunului de domnie	111
- Mântuirea sfinților din preoția lui Melhisedec	
A șaptea pecete	119
Capitolul IV. Cele șapte trâmbițe	123
Prima trâmbiță.....	125
A doua trâmbiță	126
A treia trâmbiță	127
A patra trâmbiță	128
Vulturul și Vaiurile	130
A cincea trâmbiță.....	128
A șasea trâmbiță.....	132
Răgazul dintre trâmbițe - De la Levi la Hristos	135
A șaptea trâmbiță	154

A. Hristos	159
- Descoperirea tainei lui Dumnezeu	
- Lansarea planului de mântuire	
- Israel, Hristos, Neamurile	
B. Balaurul - Atacul asupra femeii	163
C. Balaurul, fiara, proorocul mincinos	175
- Planul de distrugere a omenirii	
A patra închinare în sala scaunului de domnie	191
-Mântuirea celor 144000 de sfinți din Israel	
Evanghelia - Vremea și conținutul ei.....	195
A cincea închinare în sala scaunului de domnie	207
-Mântuirea neamurilor	
Capitolul V. Cele șapte potire de mânie	212
Primul potir de mânie.....	215
- Semnul fiarei, 666 și rana rea	
Al doilea potir	216
Al treilea potir.....	216
Al patrulea potir	217
Al cincilea potir	218
Al șaselea potir	219
Al șaptelea potir	226
Capitolul VI. Entitățile prezente în timpul preoției lui Hristos	231
Babilonul – cetatea cea mare - curva cea mare	231
Fiara cu șapte capete și zece coarne.....	236
Proorocul mincinos - Fiara cu două coarne ca de miel.....	243
Femeia din cer – Doctrina lui Dumnezeu	246
Femeia pământului - Doctrina Balaurului	249
Sfinții din toate timpurile.....	256
Capitolul VII. Un pământ nou	264
A șasea închinare în sala scaunului de domnie.....	264
<i>Armagedon</i> - Primul război declarat sfinților	267
Răgazul dintre potire.....	271
-Răgazul de 1000 de ani pentru întreaga omenire	
-Împărăția de o mie de ani	
Biserica Domnului Iisus.....	272
-Mireasa - Noul Ierusalim – Cetatea Sfântă	
Al doilea război – Războiul de după împărăția de o mie de ani	278
Judecata cea mare	282
Capitolul VIII. Un cer nou și un pământ nou	285
Drumul fericirii veșnice	287
S-a isprăvit.....	294
Planșa cu Schița Cărții Apocalipsa	299

Idei principale din conținutul cărții

- Cartea *Apocalipsa*, relatează istoria spirituală a omenirii, de la crearea acesteia de către Dumnezeu, până la revenirea Domnului Iisus pentru a instaura Împărăția pe care o va conduce.
- Ce este *Armageddonul*? Va fi un eveniment real? Unde va fi localizat?
- Se regăsesc zilele actuale în *Apocalipsa*? Pandemia actuală, încălzirea globală sau supraînarmarea marilor puteri – ne spun ceva despre profețiile *Apocalipsei*?
- *Apocalipsa* deși lasă impresia că vorbește imperativ numai despre evenimente viitoare, este formulată într-un amestec permanent de trecut, prezent și viitor al evenimentelor descrise și derulate în cursul istoriei cerului și a pământului.
- Fericirea sfinților este busola și barometrul care arată direcția și nivelul de atașare, dependență și relaționare al acestora cu Domnul Iisus, dar și nivelul de slujire și implicare al acestora în slujirea Lui.
- Fericirea din perspectiva Cărții *Apocalipsa*, se obține prin jertfa Domnului Iisus mergând pe drumul care îi slujește lui Dumnezeu.
- Drumul fericirii, este același cu drumul mântuirii cu ALFA și OMEGA, de la început până la sfârșit.
- Rolul tehnologiei avansate și impactul major care îl are pentru grăbirea venirii Domnului Iisus și a instaurării împărăției de 1000 de ani.
- Relevanța și folosul pe care îl au tehnologia avansată legat de cartea *Apocalipsa*.
- *Apocalipsa* - o carte care a vorbit și vorbește împăraților din toate timpurile, președinților și tuturor conducătorilor care doresc bunăstarea poporului lor.

Cuvânt înainte

Dacă ai cumpărat cartea sau dacă ești interesat să o citești, este foarte posibil să fi auzit, de-a lungul timpului, câte ceva despre *Apocalipsa*, ceva care te-a intrigat, dar care te-a și atras spre cunoaștere. Este timpul și momentul potrivit să ajungi să cunoști mesajul cărții prin care Dumnezeu îți oferă fericirea veșnică fără plată.

Când eram copil, ascultam cu mare interes tot ceea ce se spunea despre *Apocalipsa*. În mare parte, toate lucrurile povestite, citite și văzute de mine duceau în aceeași direcție: dezastru și nenorociri din care nu scapă nimeni. Dacă spuneai doar cuvântul „apocalipsa”, numeai ceva care te lega de dezastru, de mari nenorociri din care nu scăpai ușor și nici cu bine. Faima cărții era atunci, ca și astăzi, foarte rea. Filmele regizate și explicațiile date prezentau doar o lume fără scăpare. Prezentările de cele mai multe ori, nu se potriveau unele cu altele, fapt care crea în mintea mea o și mai mare nelămurire și confuzie.

Am început să citesc cartea în adolescență și am parcurs-o de câteva ori fără să înțeleg mai mult de cât știam deja din copilărie. Am abandonat-o pentru câțiva zeci de ani, considerând că nu merită multă atenție o carte care prezintă viitorul în lumina unor nenorociri inevitabile. Când am înțeles mai bine Cuvântul lui Dumnezeu, în ansamblul lui, mi-am propus să cercetez și să studiez singur cartea scrisă de apostolul Ioan, să văd ce se întâmplă cu adevărat în ea. Surpriza pe care am avut-o studiind, cercetând și analizând cu mare atenție, ani și ani de zile această carte, a fost total contrară impresiilor pe care mi le făcusem în copilărie.

Am constatat astfel că, de fapt, cartea prezintă cu prioritate drumul fericirii și bucuriei omului pe pământ, nicidecum un cumul de nenorociri și dezastre. Cartea descrie în detaliu cum poți trăi fericit, plin de bucurie, citind, ascultând și împlinind ceea ce scrie în ea. Această descoperire pe care am primit-o din partea lui Dumnezeu, nu numai că m-a uimit, întrucât nu avea nimic de-a face cu ceea ce știam eu din copilărie, dar m-a și determinat să fiu mult mai atent și conștiincios în studierea și implementarea învățăturilor ei în viața mea.

Această nouă înțelegere și perspectivă asupra cărții *Apocalipsa* pe care am primit-o din partea Domnului Dumnezeu și toate implicațiile ei doresc să le așez în scris și să le împărtășesc în paginile de mai jos celor care caută fericirea și bucuria în viață. Cartea vorbește în amănunt despre drumul slujirii lui Dumnezeu, prin credința în Domnul Iisus, drum pe care l-au parcurs toți slujitorii care au umblat cu El, de la Adam la apostoli și ne direcționează, prin exemplul lor, spre același mod de viață, pentru a fi fericiți împreună cu Creatorul. Așadar, îndemn și eu pe cei care doresc o viață fericită și îmbelșugată prin prezența lui Dumnezeu să citească serios, cu atenție și să aplice cu rigurozitate învățăturile cărții *Apocalipsa*.

Sper, cel puțin, ca titlul cărții să-ți stârnească curiozitatea care să îți dea

curajul, tăria și puterea de a o parcurge în întregime pentru a înțelege chemarea, care ți se face de către Dumnezeu, la fericirea veșnică; pentru a înțelege, de asemenea, că *Apocalipsa* nu poartă mesajul distrugerii, mesaj promovată de cei necunoscători și superficiali, ci poartă mesajul fericirii și al vieții veșnice.

Media de astăzi folosește constant în ultima perioadă trimiteri înspre un fel de apocalipsă fără relaționarea la mesajul biblic al cărții *Apocalipsa* prin relatarea unor evenimente catastrofale petrecute și iminenta apariție a unei crize mondiale de mari proporții și cataclisme care vor lovi umanitatea ce va fi provocată să le facă față. Se vorbește despre un posibil colaps total al civilizației, astfel că miliardarii lumii au început să cumpere proprietăți în țările considerate de ei ca fiind cele mai potrivite pentru a supraviețui acestor evenimente generate și de impactul schimbărilor climatice. În viziunea lor, se bazează pe faptul potrivit căruia cercetătorii întrevăd că acest colaps așa zis apocaliptic va apărea din cauza societății puternic interconectate care vă rostogoli cu efect de domino multiple crize: financiare, umanitare, sanitare - superioare celei legate de Covid 19, crize legate de refugiați etc.

Revista *The Guardian* ne propune să ne pregătim achiziționând terenuri în zone insulare precum Tasmania, Irlanda, Noua Zeelandă, Marea Britanie ca fiind zone cu climat temperat, cu populație relativ redusă. Apar informații cum miliardarii lumii chiar și construiesc buncăre în Noua Zeelandă și se fac estimări care țări vor rezista cel mai bine la un astfel de colaps apocaliptic. *The Guardian*¹ ne propune câteva repere necesare unei țări spre a rezista: capacitatea internă de a produce hrană pentru populația lor, de a-și proteja granițele în fața unei migrații masive și de a-și menține funcționale rețelele electrice și reactivarea întreprinderilor manufacturiere.

De asemenea, profesorul Aled Jones de la Global Sustainability Institute din Marea Britanie susține că: „civilizația mondială, mare consumatoare de energie, care caracterizează epoca modernă, reprezintă o situație anormală comparată cu mare parte din istoria omenirii”.²

Mesaje alarmiste de genul acesta, dar și cu alte accente le-am auzit încă din copilărie. În mare parte ele vorbesc despre unde să se ascundă oamenii de mânia lui Dumnezeu, dar nu și despre cum să se întoarcă la Dumnezeu, să Îl cunoască și să umble cu El.

De fapt, *apocalipsa* este un cuvânt grecesc și înseamnă revelație sau descoperire. Dacă chiar vorbește despre o descoperire, aceasta, cu siguranță, face referire și chemare la fericire, invitând oamenii din toate timpurile la ascultarea de Dumnezeu.

¹ Vezi <https://www.theguardian.com/world/2021/jul/28/new-zealand-rated-best-place-to-survive-global-societal-collapse>

² Vezi articolul Tatianeii Băliuță, <https://alephnews.ro/guvern/tarile-cele-mai-potrivite-pentru-a-supravietui-unui-colaps-global-al-civilizatiei-miliardarii-lumii-au-inceput-sa-cumpere-pamant>

-

Pentru cititorul grăbit, care ar dori să vadă cât mai repede o imagine de ansamblu a cărții *Apocalipsa*, am proiectat o schiță care cuprinde, în linii foarte mari dar reprezentative, toată cartea. Schița poate fi văzută la sfârșitul cărții, iar în paginile de mai jos urmează descrierea acesteia.

Cartea *Apocalipsa*, scrisă de apostolul Ioan, în urma descoperirilor pe care i le-a făcut Dumnezeu, relatează istoria spirituală a omenirii, de la crearea acesteia de către Dumnezeu, până la revenirea Domnului Iisus pentru a instaura Împărăția pe care o va conduce. Deși lasă impresia că vorbește imperativ numai despre evenimente viitoare, cartea este formulată într-un amestec permanent de trecut, prezent și viitor al evenimentelor descrise și derulate, fapt care creează dificultate în interpretare.

Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe și pe capete aveau cununi de aur. Ap.4.4 Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțumiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie și care este viu în vecii vecilor, cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie și ziceau: „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” Ap.4.9-11

Întreaga istorie spirituală este condusă în închinare de **BĂTRÂNI**, prezenți permanent la închinare. Ei sunt poziționați între poporul credincios și cele patru făpturi vii, care stau permanent înaintea lui Dumnezeu.

Această istorie spirituală pe care o descrie apostolul Ioan cuprinde trei etape, care sunt reprezentate în schemă prin cele trei cercuri duble. Cercul mare al fiecărei ere spirituale reprezintă omenirea, care îl respinge pe Dumnezeu de-a lungul întregii istorii spirituale. Cercurile mici reprezintă omenirea neprihănită, credincioasă lui Dumnezeu, care a fost și este dispusă să trăiască în ascultare totală de El, în toate erele spirituale. Culorile cercurilor au și ele o semnificație specifică stării spirituale a omenirii, pentru fiecare eră, semnificație care se găsește în legendă. Trecerea de la o eră la alta, este marcată printr-un OVAL colorat reprezentativ tranziției, care unește cele două ere. În acest oval, este trecută cea de a șaptea avertizare specifică fiecărei ere, împreună cu trimiterea din cartea *Apocalipsa*, care menționează această schimbare. Schimbarea survine atunci când sfinții sunt înjunghiați de locuitorii pământului.

Prima eră spirituală, - **Era celor 7 PECETI** - începe la Adam și ține până la Moise. Oamenii erau plini de răutate și silnicie. În această perioadă închinarea și preoția au fost de tip melhisedenic, - **Preoție melhisedenică** - după numele marelui preot Melhisedec, căruia Avraam i-a dat zeciuală. Nu

existau locuri speciale pentru închinare, nici reguli speciale, nici oameni aleși pentru oficierea slujbei de închinare. Slujba de închinare era ținută de Bătrânul casei sau al tribului.

Omenirea nu avea Mântuitor, nici jertfă de iertare instaurată de Dumnezeu. Citim despre jertfe aduse de patriarhi ca Abel, Noe, Avraam, Isaac etc. care aveau rolul să cheme Numele lui Dumnezeu, pentru a I se închina. Totuși, oamenii puteau fi neprihăniți căutându-L pe Dumnezeu, în timp ce așteptau venirea unui Mântuitor pe care Dumnezeu îl anunțase de la începuturile creației. Perioada aceasta este considerată perioada *marelui necaz*, prin care au trecut neprihăniții acelor vremuri, ca urmare a faptului că le lipsea Mântuitorul și, implicit, garanția mântuirii. Explicația pe larg, cu privire la marele necaz despre care vorbește unul dintre bătrâni, o veți găsi în capitolele care urmează.

A doua eră spirituală, - **Era care corespunde celor 7 TRÂMBIȚE** - începe la Moise și ține până la venirea Domnului Iisus Hristos în calitate de Mântuitor. Omenirea este într-un război permanent și neîncetat, reprezentat simbolic prin trâmbițe. Aici preoția și închinarea erau de tip levitic, - **Preoție levitică** - după numele seminției lui Levi, căreia i s-a încredințat preoția. În această perioadă, jertfa de iertare este instaurată de Dumnezeu prin legea pe care a dat-o poporului evreu.

Slujba de închinare se ținea la Cort, mai târziu la Templu, în spații bine precizate și autorizate de Dumnezeu. Acolo exista altarul unde se aduceau jertfe de iertare, mulțumire, laudă etc. Este o *perioadă de învioreare, dar confuză spiritual totuși*, deoarece oamenii nu se pocăiau sincer, sau deloc, chiar dacă aveau legea primită direct de la Dumnezeu. Neprihăniții acelor vremuri îl așteptau pe Mântuitor și tânjeau de dor după venirea Lui.

A treia eră spirituală, - **Era celor 7 POTIRE** - începe odată cu răstignirea și înălțarea Domnului Iisus Hristos și va continua până la revenirea Acestuia. Potirele vorbesc despre o perioadă de beție, în care omenirea întreagă este cuprinsă de pofta în creștere pentru băuturi alcoolice, substanțe narcotice și orice fel de păcat care duc la o depărtare tot mai mare de Dumnezeu. Preoția acestei ere este preoția lui Hristos, și o numim **hristică**, avându-L pe Domnul Iisus ca Mare Preot și Mântuitor personal. Nu mai există altare, jertfe de nicio natură și pentru niciun motiv.

Jertfa de iertare este chiar Domnul Iisus, Fiul lui Dumnezeu. Închinarea se face în spații de orice natură, de către oameni care se “închină în duh și în adevăr”, după cum menționează Mântuitorul. Această perioadă este *era bucuriei depline*, așa cum suntem permanent îndemnați: “Bucurați-vă întotdeauna...” Bucuria trebuie să îl însoțească permanent pe credinciosul care se închină în duh și adevăr, deoarece jertfa pentru mântuirea credinciosului este neîncetat înaintea lui Dumnezeu mijlocind pentru el și îndreptându-l în acest mod.

Primele șase potire, prin acțiunile lor cheamă omenirea la pocăință. Al șaptelea potir, plin de mânia lui Dumnezeu și ultimul, anunță sfârșitul vremurilor și înnoirea tuturor lucrurilor prin venirea Împărăției lui Dumnezeu.

Astăzi, în vremea preoției lui Hristos, încă mai este deschisă ușa

harului lui Dumnezeu. Potirele de mânie a lui Dumnezeu încă nu au început să fie vărsate peste omenire.

GENERALITĂȚI ale Cărții Apocalipsa

Principii, repere și orientări pentru Biserică:

- Cartea *Apocalipsa* NU își propune să sperie oamenii cu pedepse, dezastre, nenorociri și urgii. Ea prezintă ÎNNOIREA permanentă a pământului, de-a lungul istoriei omenirii, prin încheierea unei etape de închinare la Dumnezeu și începerea alteia mai avansate. Pe tot parcursul ei, cartea descrie modul în care oamenii pot fi fericiți.
- Domnul Iisus este jertfa de iertare care asigură mântuirea oamenilor din fiecare eră spirituală, începând de la Adam. Deschiderea celor șapte peceți de către Domnul Iisus, Mielul de răscumpărare, explică și susține răscumpărarea oamenilor neprihăniți care L-au așteptat să vină.
- Finalul oricărei epoci vine prin dezastre, după o perioadă lungă de avertismente din partea lui Dumnezeu, perioadă în care omenirea ajunge într-o stare avansată de păcat, care suprimă treptat sfinții.
- Desăvârșirea credincioșilor din era spirituală hristică crește treptat în șapte etape, atingând un maxim la care credinciosul este așezat pe scaunul de domnie cu Domnul Iisus și stă la masă cu El. Cu alte cuvinte, este confirmat și conectat în mod real și permanent la Dumnezeu. Cele șapte niveluri de creștere spirituală, prezentate în capitolele 2 și 3 din *Apocalipsa*, conțin câte o încercare diferită și o răsplată în creștere pentru cel care a depășit cu bine încercarea corespunzătoare nivelului spiritual.
- Închinarea este condusă de către BĂTRÂNI, în toată existența omenirii. Aceștia sunt prezenți în toate erele de închinare. Ei primesc de la Dumnezeu întregul sistem de închinare.
- Dumnezeu este permanent în centrul închinării.
- Între bătrâni și Dumnezeu stau cele patru făpturi vii. Acestea fac legătura între Dumnezeu și bătrâni.
- Închinarea se desfășoară întotdeauna pe o mare de sticlă. Aceasta arată că închinarea nu ascunde nimic, niciodată, este total transparentă și la vedere pentru oricine.
- Muzica instrumentală la închinare la scaunul de domnie este cântată de bătrâni și sfinți cu alăute, adică, doar cu instrumente cu corzi, alăutele însumând totalitatea instrumentelor care au corzi – chitară, balalaică, harpă, pian, mandolină, vioară, violoncel, violă, țambal, etc.
- Al șaptelea eveniment al oricărei epoci reprezintă mereu schimbarea sistemului de închinare și tranziția spre o colaborare – prin slujire - cu Dumnezeu, la un nivel superior celui din epoca anterioară.

Capitolul I - Drumul slujirii

Principiile care stau la baza slujirii lui Dumnezeu Nivelurile de slujire spirituală - cele șapte Biserici

Apocalipsa, cartea care încununează întreaga Scriptură, descoperită apostolului Ioan, ucenicul care a stat la picioarele Domnului Iisus când El, Domnul Iisus, a fost răstignit, cuprinde întreaga Scriptură într-un mesaj prescurtat, concentrat și integrat în viața Bisericii actuale. Cartea a fost scrisă în vederea obținerii fericirii de către oameni, prin implicarea lor în umblarea cu Dumnezeu, în urma întoarcerii la Hristos. În acest sens, mesajul cărții, încă de la început, arată că:

Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape! Ap. 1.3

Și, pentru a fi cât se poate de convingător cuvântul transmis de Dumnezeu apostolului, nu numai că începe cartea cu declarația de fericire pentru om, dar se și încheie cu aceeași declarație din partea Lui:

„Și, iată, Eu vin curând ! Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” Ap. 22.7

Se poate observa că textul din deschiderea cărții pare să fi rămas neterminat și poate fi continuat, de aceea, cu textul din închiderea cărții, pentru a consolida gândirea Domnului Iisus cu privire la fericirea Omului.

Ferice de cine citește... Căci vremea este aproape! Ap. 1.3 Și, iată, Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei Ap.22.7

Între cele două fericiri însă, este cuprinsă întreaga carte cu îndrumări spre FERICIRE și deci, întreaga viață de ascultare de Dumnezeu, de înnoire a omului, prin Evanghelia păcii adusă de Domnul Iisus, Evanghelie care va asigura FERICIREA omului. Aceeași viață care, din punctul de vedere al sfințeniei și al neprihănirii, au trăit-o și generațiile dinaintea Domnului Iisus, este prezentată, de data aceasta, în noul context al mântuirii prin jertfa Domnului Iisus. Sfinții de atunci, ca și cei din Biserica formată în urma înălțării Domnului Iisus, au parcurs aceleași etape de creștere în slujirea lui Dumnezeu, până la stadiul de bătrân așezat pe scaunul de domnie.

Dacă studiem slujirea levitică, vom constata că traseul de slujire al unui levit începea la vârsta de 20 de ani, prin diferite activități administrative desfășurate de acesta la cort. După un parcurs de încă 10 ani, putea intra în slujba de preot, la vârsta de 30 de ani.

În perioada preoției melhisedenice, intrarea în slujirea lui Dumnezeu, nu are un traseu mai scurt. *Bătrânii* caselor sunt prezentați drept cei care oficiază slujbele

la altare. Cei tineri asistă și învață în tot acest timp, până le vine rândul să preia rolul de *bătrân* al casei. Vezi cazul lui Enoh, Noe, Avram, Isac, Iacov, Iov etc.

Cartea *Apocalipsa* pe care a scris-o apostolul Ioan în urma descoperirilor pe care Dumnezeu I le face Domnului Iisus și, pe care, la rândul Lui, i le transmite apostolului prin intermediul unui înger, folosește multiple metafore și comparații. Acestea fac dificilă interpretarea cărții, lăsând posibilitatea unor interpretări multiple.

Pentru înțelegerea acesteia, o parte din carte și din metafore sunt explicate, descifrate sau descoperite chiar în cadrul cărții, o altă parte își găsește explicația în contextul lărgit al Scripturii, iar altă parte, cum ar fi evenimente, personaje, date, locuri geografice rămân necunoscute. Acestea din urmă, pot căpăta diferite interpretări de-a lungul timpului, sau pot fi privite ca imagini generale, de ansamblu ale unor entități, care de-a lungul istoriei căpătă forme, nume și locații diferite, dar produc tot timpul același efect în istorie, - ex. Babilonul.

Babilonul numit și curva cea mare, reprezintă, de-a lungul întregii istorii, lumea, la modul general, cu toate poftele, tentațiile și plăcerile care au ca țintă obținerea de bani prin exploatarea poftelor. Pe acest fond, al banilor obținuți prin plăceri, Babilonul poate fi asimilat, de-a lungul istoriei, forțelor financiare constituite în diferite forme și denumiri, care s-au implicat în coruperea și manipularea oamenilor de la orice nivel. Vezi Ap.18.

Un alt exemplu în acest sens îl reprezintă și Fiara, prezentată pe paginile cărții, aceasta fiind folosită de diavol, Ap. 13.1, pentru distrugerea poporului lui Dumnezeu, pe parcursul întregii istorii a acestuia, respectiv, poporul creștin și, care în decursul anilor, a fost asimilată unor multiple instituții cum ar fi imperii, uniuni statale, federații, biserici corupte etc. Din acest motiv, al interpretărilor multiple, vom încerca în rândurile următoare să rămânem pe cât posibil la ceea ce este deslușit limpede de context și Biblie, iar pentru restul vom încerca să rămânem în termenii unei interpretări justificate cu dovezi foarte pertinente. Cartea prezintă istoria spirituală a omenirii, pe fondul obținerii fericirii prin ascultarea de Dumnezeu, de la creația acesteia și până la instaurarea definitivă a împărăției lui Dumnezeu. Pe parcursul relatărilor conținutului cărții, această afirmație va fi documentată cât mai precis, așa încât să nu existe dubii sau îndoieli în această privință.

Cartea este adresată cu prioritate credincioșilor care alcătuiesc Biserica lui Hristos, dar totodată, este și o invitație plină de iubire pentru cei care refuză să Îl primească pe Domnul Iisus ca mântuitor. Este clar, totuși, că cei care nu cred în Dumnezeu și în Iisus Hristos ca mântuitor nu vor crede nici în mesajul cărții. Aceștia din urmă vor prefera să folosească noțiunea de apocalipsa doar într-un sens rău, distructiv, de amenințare, fără să ia aminte la strigarea Domnului Dumnezeu către ei de a se pocăi, așa cum se întâmplă de altfel pe tot parcursul cărții.

Apocalipsa, de-o parte, clarifică situația spirituală a credincioșilor din erele spirituale trecute, cu privire la mântuirea lor, iar de altă parte, vizează în mod special credincioșii creștini din toate timpurile, de la scrierea ei, fiind o chemare din partea lui Dumnezeu la o viață cât mai serioasă, dedicată și evlavioasă, adică de supunere și implicare în umblarea cu El, prin jertfa Domnului Iisus.

În consecință apostolul Ioan transmite o viziune pe care o primește de la Dumnezeu în timp ce se afla exilat din cauza credinței pe insula Patmos. Răpirea lui în Duh are loc în ziua Domnului, zi considerată atunci și acum, ziua de odihnă, Duminica, ziua în care Domnul Iisus a înviat și s-a arătat ucenicilor. El nu scrie o impresie, o experiență sau o poveste pe care a trăit-o personal, fiind imperativ necesar din acest motiv, să ținem cont în umblarea noastră, de principiile de funcționare enunțate în această carte, numită *Apocalipsa*. Ea are ținta de schimbare, înnoire a omului întors la Dumnezeu prin jertfa Domnului Iisus, pentru ca acesta să fie într-o relație tot mai apropiată de Dumnezeu și, în acest fel, să fie fericit.

Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii ... Ap.1.3a

Înnoirea omului determină și înnoirea pământului. Un om nou, născut din Hristos, prin credința în El, înseamnă și un pământ nou, un pământ pus sub ocrotirea și binecuvântarea lui Dumnezeu. Vom observa pe parcursul analizării cărții că diavolul copiază și imită principiile create de Dumnezeu pentru funcționarea poporului Lui, cu scopul de a crea și el un sistem similar de funcționare pentru lume, adică, pentru cei care nu Îl recunosc pe Dumnezeu ca Suveran. Câteva exemple în acest sens sunt:

- Ap.7.3, Dumnezeu pune pecetea pe fruntea poporului ales pentru El.
În opoziție,

- Ap.13.16, diavolul pune semn pe fruntea sau/și pe mâna dreaptă a celor care i se închină.
- Ap.3.1b, Trinitatea lui Dumnezeu: Tată, Fiu și Duh Sfânt, creatoare și dătătoare de viață.

În opoziție,

- Ap.13.2b,11,15, Triada diavolului: diavol, fiară, prooroc mincinos care are scopul să înșele, să ucidă și să distrugă poporul lui Dumnezeu și întreaga creație.
- Ap.19.7;21.9,10, Noul Ierusalim, Cetatea Sfântă, Mireasa Domnului Iisus, o entitate care reprezintă și cuprinde poporul ales al lui Dumnezeu pe întregul pământ.

În opoziție,

- Ap.17.1;18,1-3, Babilonul, cetatea cea Mare, curva cea Mare, o entitate aparținând diavolului care la modul general reprezintă și cuprinde omenirea care îl respinge pe Dumnezeu.

- Ap.14.2, Închinarea la Dumnezeu se desfășoară doar cu alăute ca instrumente muzicale.

În opoziție,

- Ap.18.22, Închinarea la diavol în Babilon se desfășoară cu tot felul de instrumente muzicale.

În cap. 1, după ce apostolul relatează despre modul cum a primit această proorocie sub formă de viziune și îl declară fericit pe credinciosul care ascultă, dar și împlinește cuvintele acestei proorocii, Ap. 1.3, acesta salută și urează de bine celor șapte Biserici din Asia, transmițându-le mesajele din partea lui Dumnezeu, a celor șapte Duhuri și a Domnului Iisus Hristos.

În această carte apare pentru prima dată în Scriptură prezentarea celor șapte Duhuri, prezentare pe care nu o mai întâlnim nicăieri până la acest moment. Ce știm sigur despre aceste Duhuri este faptul că:

- sunt ale lui Dumnezeu, Ap. 4.5b,
- Domnul Iisus are aceste Duhuri, Ap.3.1b;5.6b,
- sunt de forma a șapte lămpi de foc care ard înaintea Lui, Ap. 4.5b,
- sunt asemănate cu șapte ochi, Ap. 5.6b,
- Ele sunt pe tot pământul. Domnul Iisus vede și știe prin intermediul lor, tot ce se întâmplă, Ap. 5.6b,
- Duhul este acela care comunică biruitorului răsplata pe care o va căpăta dacă trece cu bine peste ispitele sau încercările pe care le traversează. Ap.2.7a. Nu ni se spune explicit că, pentru fiecare răsplată, vorbește un alt Duh, dar fiind vorba despre șapte biserici, cu șapte biruințe și șapte răsplătiri, înțelegem că fiecareia i se atribuie un alt Duh din partea lui Dumnezeu.

În acest capitol, Domnul Iisus este descris în amănunt cu toate detaliile și caracteristicile care pun în evidență toate atributele Lui de Fiu al lui Dumnezeu veșnic, Împărat atotputernic, Conducător atoateștiutor, Ap.1.5-8,11-16, caracteristici care sunt puse în evidență pe parcursul mesajelor trimise către cele șapte biserici. Aceste caracteristici sunt în strânsă corelație cu problemele acestora și vor fi de mare ajutor în creșterea și maturizarea credincioșilor pe parcursul etapelor spirituale parcurse în mod individual de fiecare credincios.

Vom vorbi despre aceste caracteristici pe parcursul prezentării în detaliu a conținutului scrisorilor. Aceste descrieri ale caracteristicilor Domnului Iisus vor deschide pe rând cele șapte scrisori trimise credincioșilor din cele șapte Biserici din Asia. În felul acesta, fiecare scrisoare este consolidată sau șampilată, dacă am putea spune așa, cu mai multe din caracteristicile Domnului Iisus, ajutând credinciosul să rămână hotărât pe calea credinței pentru a fi biruitor ca urmare a sprijinului de neclintit oferit de Domnul Iisus.

Umblând printre cele șapte sfeșnice de aur care, conform explicației

date de Domnul Iisus, simbolizează cele șapte Biserici și, cu cele șapte stele în mâna dreaptă, despre care aflăm tot de la El, că este vorba despre îngerii celor șapte Biserici, adică despre veghetorii acestora, Domnul afirmă în același verset, că este vorba despre dezlegarea tainei, a secretului acestor îngeri și a acestor sfeșnice de aur; astfel, Domnul lămurește aceste secrete în cadrul aceluiași verset.

În Ap.1.20, imaginea de luminători ai cerului atribuită coordonatorilor și Bisericilor, arată importanța capitală a acestora în existența lor pe pământ. Cum stelele luminează în întuneric pe cer, tot așa trebuie să fie și lumina spirituală pe care o împrăștie acești îngeri coordonatori ai Bisericilor. Cum lumina sfeșnicelor de aur luminează în întuneric pe pământ, tot așa trebuie să lumineze și Biserica viața spirituală a oamenilor.

Domnul Iisus transmite acestor coordonatori ce responsabilități au în și față de Bisericile pe care le coordonează. Viața coordonatorilor Bisericilor trebuie să fie, printre semenii lor, ca strălucirea stelelor pe cer. Faptul că îngerul Bisericii este coordonatorul acesteia și responsabil cu ce se întâmplă în ea, este explicat în versetul de mai jos,

Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului... Ap. 14.6

unde ni se prezintă un înger zburând în cer, cu o Evanghelie ca să o vestească tuturor neamurilor, de pe tot pământul. Din alte versete pe care le vom analiza, vom înțelege că cerul în care zboară îngerul cu Evanghelia nu este altceva decât Biserica sau locația unde se întâlnesc credincioșii pentru a I se închina lui Dumnezeu. Vom întâlni astfel, cuvântul cer, în sens de cer, cosmos, așa cum este prezentat cerul din care a fost alungat diavolul în urma războiului cu îngerul Mihail, vezi Ap. 12.3-8, sau, în sens de loc de întâlnire al credincioșilor, cum se întâmplă în Ap. 12.12, unde cerurile sunt îndemnate să se bucure precum și locuitorii din ceruri; acest îndemn la bucurie, face referire la credincioși și mulțimea acestora care sunt adunați la un loc pentru închinare; înger, în sens real de înger, sau folosit metaforic, cu sensul de oameni credincioși cu răspunderi speciale; stele, cu sens de stele din univers, sau de îngeri cu funcții deosebite Ap.1.20 etc. Pe parcurs, se va clarifica foarte bine sensul în care sunt folosite aceste cuvinte, clarificări care, de fapt, vor duce la dezlegarea și înțelegerea mesajului trimis celor șapte biserici.

Voi menționa de la bun început că mesajele transmise celor 7 biserici din Asia, deși sunt localizate foarte precis, nu se opresc doar la o anumită zonă geografică, sau la o anumită adunare de credincioși dintr-o anumită perioadă de timp, nici la o congregație anume împrăștiată pe pământ; ele se adresează în mod egal, fiecărui creștin în parte, care dorește să fie un slujitor al împărăției Lui, chiar dacă sunt formulate la modul general, la singular sau la plural.

Trebuie, de asemenea, să ținem minte tot timpul că toate mesajele se adresează în exclusivitate credincioșilor de pretutindeni, dintotdeauna din Biserica Domnului Iisus Hristos. Mesajele stabilesc un traseu de viață creștină spirituală cu o credință în creștere, pentru oricine vrea să fie un slujitor al Domnului Iisus.

Credința în creștere, sau nu, are ca barometru de măsurare, pentru Domnul Iisus, faptele credincioșilor. El afirmă permanent că știe faptele noastre, modul nostru de umblare sub umbrela titlului de creștin. Vom constata că acest lucru este în deplin acord cu epistolele trimise de apostoli către Bisericile pe care le aveau în atenție. Aceste mesaje vor ajuta credinciosul să știe permanent unde se află pe traseul spiritual în relația cu Domnul Iisus, având ca repere, elementele enunțate de Domnul Iisus în ele. De asemenea, nu trebuie să confundăm mântuirea care se primește prin credința în jertfa Domnului Iisus, și nu prin fapte, cu slujirea lui Dumnezeu. După cum este menționat și în *Epistola către Romani 3.28a*: “**Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință...**”

Slujirea este obținută prin intermediul aceluiași tipar prezentat de Dumnezeu în mesajele către cele șapte Biserici. Tiparul prezentat de Dumnezeu celor care vor să Îl slujească a fost din toate timpurile, începând de la creație, același. Tiparul pentru intrare în slujire, a avut și are ca barometru de implicare în slujire faptele credincioșilor, izvorâte din credința și iubirea acestora pentru Dumnezeu. Cu alte cuvinte, slujire înseamnă fapte, și invers. Iar faptele derivă din credința în jertfa Domnului Iisus, credința, *dintr-o inimă curată*, fiind motorul care duce la slujirea lui Dumnezeu.

Scrisorile trimise către cele 7 Biserici din Asia, bisericuțe necunoscute în întregime din scrierile apostolilor, cum de altfel erau cunoscute Bisericile mari din Efes, Roma, Antiohia, Corint etc., conțin atât laude, cât și muștrări, unele dintre ele, pentru faptele bune sau rele petrecute în viața creștinilor; acestea sunt însoțite de avertismente de corecții pentru cei care nu avansează pe calea credinței în sfințenie și ascultare de Dumnezeu; sau de o răsplată, corespunzătoare cu stadiul sfințeniei la care se află și, de care se poate bucura încă din timpul vieții pământene, creștinul care a avansat pe drumul credinței.

Aceste scrisori arată cât se poate de exact evoluția spirituală a credinciosului *spre slujire*. Evoluția spre slujire, la diferite momente din viața lui, este descrisă în 7 etape, cuprinse câte una în fiecare din cele 7 Biserici. În toate cele 7 etape credinciosul este susținut de prezența Domnului Iisus. Prezența Lui este menționată în deschiderea, introducerea sau antetul fiecărei scrisori prin caracteristicile Acestuia. Caracteristicile sunt în strictă corelație cu starea spirituală a credincioșilor din Biserică. Voi reitera faptul că mesajele prezintă pe lângă creșterea spirituală a creștinilor și modul cum aceștia devin lucrători în câmpul Evangheliei, urmare a meritelor recunoscute din partea Domnului Iisus.

Astfel, în primele trei scrisori, – Efes, Smirna și Pergam – creștinul

este prezentat în stadiul de creștere spirituală, prin hrănire spirituală acordată de Domnul Iisus ca o recompensă. De la etapa a patra, Tiatira, creștinul primește activități și preocupări în cadrul Împărăției lui Dumnezeu, activități prezentate tot ca recompense date de Domnul Iisus celor care investesc în viața de credință cu El. Voi reliefa și faptul că toate mesajele erau adresate tuturor celor șapte Biserici, așa încât fiecare credincios să știe că este vizat și implicat în toate cele șapte mesaje. Având în vedere că cele șapte Duhuri deținute de Domnul Iisus ca șapte ochi, sunt pe tot pământul, Ap. 5.6b, înțelegem că aceste mesaje sunt transmise la nivel mondial, atunci și astăzi cuprinzând Biserica de pe tot pământul. Pentru acest motiv, Domnul Iisus îi cere apostolului Ioan să scrie toate mesajele într-o carte pe care să o trimită fiecărei Biserici.

„Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ce vezi scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea.” Ap. 1.11

Acesta este argumentul cel mai concludent că nu era doar o Biserică vizată de un singur mesaj, pentru o anumită comportare necorespunzătoare, ci credincioșii toți, din toate Bisericile, erau îndemnați să corespundă prezentărilor bune din cele șapte Biserici.

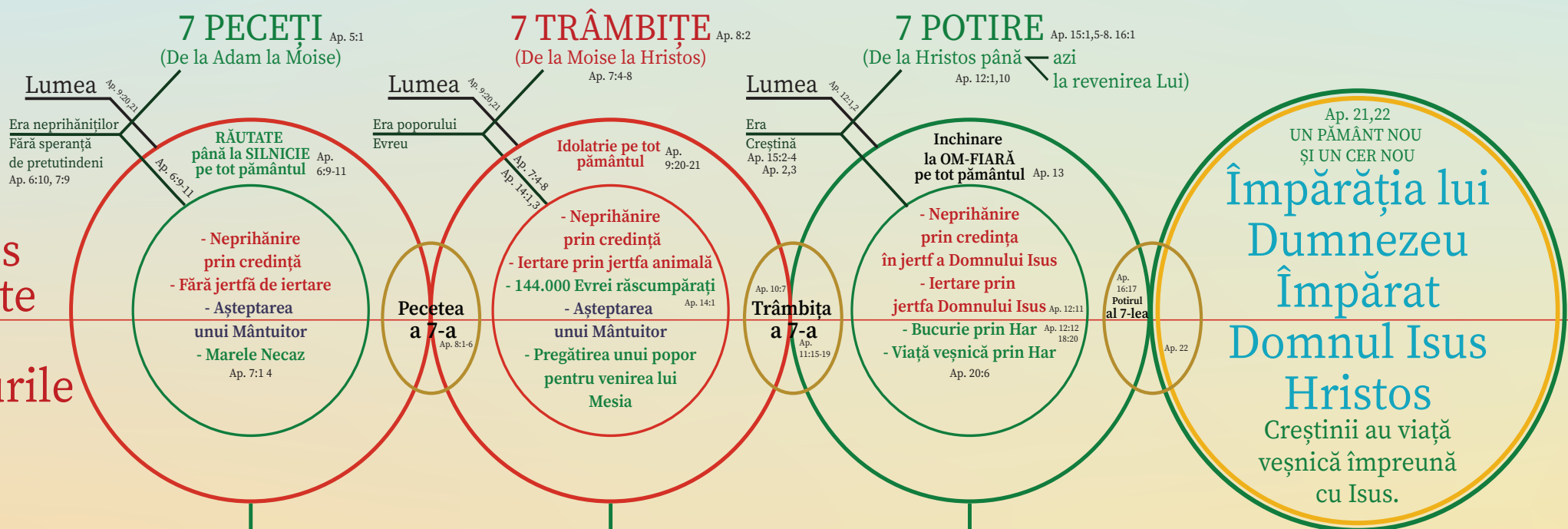
Fiecare din cele șapte mesaje cuprinde trei secțiuni:

- **introducere**, în care Domnul Iisus Își face prezentarea într-un mod încurajator pentru traversarea evenimentelor care urmau să fie o provocare pentru credincioși,
- **cuprins**, în care Domnul Iisus prezintă în prin plan ceea ce este mai important în viața credincioșilor, fie laude și aprecieri, fie abateri grave de la conduita sfântă așteptată de El din partea creștinilor,
- **încheiere**, deznodământ, în care Domnul Iisus acordă sfinților drepturi de a îi sluji lui Dumnezeu, ca recompensă celor care sunt biruitori în fața provocărilor.

APOCALIPSA

Istoria Spirituală a omenirii în 3 acte (etape).
Un început nou pentru omenire.

Hristos străbate toate vremurile

FORMA DE ORGANIZARE:

- Preoția Melhisedenică Ps. 110:4 Ev. 5:6, 7:17-21
- Fără MESIA
- Cel neprihănit conduce închinarea
- Nu are jertfă de iertare
- Se zidesc altare pentru închinare, mulțumire și cheamă numele lui Dumnezeu

Caracteristica Vremii:

NECAZ Ap. 7:14

FORMA DE ORGANIZARE:

- Preoția Levitică
- La altar în cort, apoi în templu Ap. 11:19, 7:15
- Jertfa de iertare este animală
- Fără Mesia

Caracteristica Vremii:

FĂRĂ GRIJI, ÎNVIORARE, NESIGURANȚA IERTĂRII Ap. 7:16,17

FORMA DE ORGANIZARE

- Preoția Hristică Ap. 11:15, 12:10
- În Biserică Ap. 12:10-12
- Fără Altar, fără templu Ap. 21,22
- Jertfa de iertare este Hristos Ap. 5:9, 12:11
- Cu Mesia

Caracteristica Vremii:

BUCURIE Ap. 12:12, 18:20

Oval- trecerea la o etapă spirituală nouă de închinare

Cerc mare- lumea în totalitate, fără Dumnezeu, fără speranță

Cerc mic- credincioși în Mesia, în toate timpurile